

РЕШЕНИЕ

№ 617

гр. София, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Валентин Бойкинов Въззивно търговско дело № 20221001000783 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 25 от Закона за търговския регистър (ЗТР).

Образувано е по жалба на Р. Д. Б.- в качеството му на заинтересовано лице по см. на чл. 273, ал.2 ТЗ, във връзка с чл.15, ал.1, т.3 ЗТРРЮЛНЦ - кредитор на неудовлетворено вземане за ликвидационен дял в качеството му на едноличен собственик на капитала на „Гарант строй груп“ЕООД срещу Решение № 744/20.06.2022г. от Софийски градски съд, ТО, 2с-в по т.д. № 1086/2022г., с което е оставена без уважение жалбата срещу отказ № 20220602151011/03.06.2022г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенцията по вписванията към Министъра на правосъдието.

В жалбата се излагат съображения за неправилност на обжалваното решение по съображения, които са подробно изложени в жалбата.

Софийски апелативен съд, като извърши проверка на редовността на въззивното производство, както и на обжалваното първоинстанционно решение, намира следното:

Жалбата, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по жалба срещу отказ № 20220602151011/03.06.2022г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенцията по вписванията, с която е отказано вписване на промени в обстоятелствата по партидата на дружеството, а именно възобновяване на ликвидационното производство и вписване като ликвидатор на дружеството на досегашния такъв- Р. Д. Б..

Не е спорно, а и се установява от справка в ТР по партията на жалбоподателя, че дружеството е заличено с вписване под номер 20190911105113, като производството по ликвидация е приключило с осребряване на имуществото на търговеца и разпределение на сумите между кредиторите и остатъка между съдружниците или едноличният собственик на капитала.Последицата от ликвидацията е заличаването на дружеството в търговския регистър, правната последица е липсата на правосубектност и отнемане на качеството на надлежна страна в съдебните производства.

За да постанови обжалвания съдебен акт СГС се е мотивирал в смисъл, че е поискано вписване на обстоятелството- възобновяване на ликвидацията по реда на чл. 273, ал.2 ТЗ и за да извърши вписване на подобно обстоятелство е необходимо заявителят да проведе доказване, че след приключване на ликвидационното производство спрямо дружеството към един по-късен момент е било открито неизвестно и неразпределено негово имущество, което да може да послужи за удовлетворяване на кредитори неполучили изпълнение на вземанията си в рамките на приключилата вече ликвидация. Такова доказване в случая с „Гарант Строй Груп“ЕООД не било проведено, което от своя страна е обусловило и извода на съда за неоснователност на жалбата.

Тези изводи на СГС изцяло се споделят и от настоящата съдебна инстанция. Съдът правилно е приел, че за да се извърши исканото вписване е необходимо заявителят да проведе доказване, че след приключване на ликвидационното производство е било открито неизвестно и неразпределено негово имущество, което да може да послужи за удовлетворяване на кредитори на дружеството, но неполучили изпълнение на вземанията си в рамките на приключилото производство по ликвидация. Доказателства в подкрепа на горното не са събрани, като не представляват такива и представеното с жалбата Определение № 183/25.08.2021г. на ВКС, ТК, 2 ТО по ч.т.д.№ 690/2020г. тъй като по силата на същото е възникнало вземане срещу „Таксимбанк“АД по издаден срещу него обратен изпълнителен лист не в полза на „Гарант Строй Груп“ЕООД, а на две други съвсем различни от него лица- Р. Д. Б. като физическо лице и „Гарант РБ“ЕООД. Освен това по силата на този съдебен акт в полза на „Гарант Строй Груп“ЕООД няма как да възникне вземане тъй като е заличен правен субект и не е имал качеството на надлежна страна в производството по повод на което е постановен този съдебен акт.

Горните мотиви на СГС следва да се допълнят и с това, че материалното право на вземане за неоснователно събраните от длъжника суми е възникнало не с постановяване на определението на ВКС за издаване на обратен изпълнителен лист, а е възникнало по силата на представеното по делото Решение от 24.11.2016г. по т.д.№ 2276/2016г., с което е отхвърлен предявения от „Тексим Банк“АД срещу „Гарант строй груп“ЕООД, „Гарант РБ“ЕООД и Р. Д. Б. иск с правно основание чл.422 ГПК. В материално-правен смисъл вземане за възстановяване на неоснователно събраните в полза на вискателя суми в хода на проведеното срещу длъжника принудително изпълнение е възникнало именно по силата на това решение на съда, с което е отречено правото на банката да иска провеждане на принудително изпълнение тъй като е признато, че вземане в нейна полза не е съществувало.

Видно е от отбелязването на решението на САС то е влязло в сила още на 20.05.2017г., от който момент е възникнало вземането за неоснователно събраните от „Гарант строй груп“ЕООД суми и съответно в хода на провеждането на ликвидацията до заличаването на дружеството от ТР, което е станало на 11.09.2019г., ликвидаторът е могъл да иска събиране на това вземане посредством издаването на обратен изпълнителен лист срещу банката, респ. да проведе принудително изпълнение срещу нея, което не се установява, а и няма спор той да е сторил.

Следователно не е налице ново възникнало или новоузнатото вземане в полза на заличеното вече като правен субект дружество, което да бъде основание за възобновяване на ликвидационното производство за да бъде събрано, респ. извършено разпределение между кредиторите на длъжника. Освен това, както правилно е разяснил и съдът с вписването на заличаването вследствие на приключилото ликвидационно производство дружеството е изгубило своята правосубектност, което е пречка същото да бъде надлежна страна в каквото и да е правоотношение. Вписването на възобновяването на ликвидацията по реда на чл.271, ал.2 от ТЗ не рефлектира върху вече изгубеното от дружеството качество на правен субект, а единствено спомага, открито към даден момент имущество, притежавано от този субект преди заличаването му да бъде разпределено с помощта на назначен да осъществи тази дейност ликвидатор между останалите неудовлетворени кредитори на дружеството, каквото имущество както се посочи по-горе не се установи да съществува.

По горните мотиви на съда за съпадение в крайните изводи на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

Воден от горното, Софийският апелативен съд, Търговско отделение, 6 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 744/20.06.2022г. от Софийски градски съд, ТО, 2с-в по т.д. № 1086/2022г., с което е оставена без уважение жалбата срещу отказ № 20220602151011/03.06.2022г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенцията по вписванията към Министъра на правосъдието.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____